

Sportovní příběh Deníku

Volejbalista Minda asi dědovy úspěchy nezopakuje, ale chc

ZDENĚK VLACH

I když v týmu stále je několik velmi zvukných jmen, už dávno volejbalový Sokol Bučovice není jen závěrečnou šticí slavných reprezentantů, jako Ivo Dubš, Martin Hroch, Jindřich Pavlík, Marek Sekanina, Tomáš Zajíček, Petr Chromý a dalších. V současném kádru je řada mladíků, po kterých pošilňávají i extraligové kluby.

Jeich řady rozšířil před touto sezonou jednadvacetiletý smečář či univerzál Patrik Minda (na snímku). Odchovanec VKP Bratislava má doma řadu medailí ze slovenských mládežnických soutěží, včetně zlaté z kategorie juniorů. Zahrál si za kadetskou, dorosteneckou i juniorskou slovenskou re-

prezentaci. Po střední škole odešel studovat do Brna a tři roky hrál v brněnském Volejbalu.

DALŠÍ FÁZE ŽIVOTA

„Můj přestup do Bučovic se začal rodit někdy začátkem léta, kdy mě oslovil pan Čížek. Přitahovaly mě ambice klubu, velmi přátelské a rodinné zázemí a spousta kvalitních zápasů, takže jsem dlouho neváhal. V Brně jsem hrál první ligu, to znamená stejnou soutěž, jako teď hraji Bučovice. Ale tam jsem měl možnost trénovat s extraligovým mužstvem a v profesionálním režimu. To mně dalo hodně a hodně jsem se naučil. A teď se těším na další fázi mého volejbalového života, který půjde líp skloubit se školou. Myslím, že to bude lepší. Bývalo to náročné učit se unavený z tréninků. Po-

slední rok jsem studoval na dálku, a to mi vyhovovalo, protože jsem byl víceméně schopen sám si určit, kdy se budu věnovat tomu, co budu dělat. V normálním režimu si však teď mohu vybrat plán přesně podle potřeb a lze jej také upravovat,“ zdůvodnil svůj příchod do druhého nejlepšího volejbalového týmu jižní Moravy.

Jeho sportovní orientace v dětství zřejmě nemohla směřovat jinak než k volejbalu. Ten závodně hráli oba rodiče. Výchet úspěchů jeho dědečka Pavla Schenka patří do evropské a světové vitríny. Se Zbrojovkou Brno byl šestkrát mistrem republiky jako hráč a

tříkrát jako trenér. Ale hlavně v roce 1968 vyhráli nejprestižnější evropskou soutěž Pohár mistrů evropských zemí, dnešní Ligu mistrů. A pak ještě byli dvakrát

ve finále. Na reprezentační úrovni jsou to dvě medaile z olympijských her (stříbro 1964 Tokio a bronz 1968 Mexiko). Je mistrem světa z roku 1966 a čtyři roky před tím bral tehdejší československý tým stříbro.

„Volejbal je u nás téma číslo jedna. Žije podle něj celá rodina a vše se mu podřizuje. Například rodinné oslavy byly vždy naplánovány podle harmonogramu zápasů. Rodiče mě velmi podporují,

cestují téměř na každý zápas a hodně mluvíme o volejbalu. Bývají i mými největšími kritiky a je těžké je uspokojit. (úsměv) A děda? Vždy si vášim jeho chvály a ještě víc, když mně radí, co je třeba ještě zlepšit,“ oceňuje 203 centimetrů vysoký volejbalista.

NIŽŠÍ HALA

V současném rozložení sil evropského a světového volejbalu asi jen těžko může zopakovat úspěchy svého slavného předka a nabídka z Bučovic se vedle nich může jevit jako velice skromná. Ale i dvě vítězství v základních částech posledních dvou nedohraných ročníků I. ligy, tedy druhé nejvyšší české soutěže, mají pro stále ještě volejbalový talent svoji hodnotu.

„O Bučkách jsem toho moc

Napsali o nás

Napsal uživatel Administrator

Středa, 22 Zář 2021 08:08 - Aktualizováno Středa, 22 Zář 2021 08:09
